

LBRIS

We know
books

Romița Mălina Constantin

Duminici în
DESPRINDERE

POEZIE

Editura
NEUMA
2024

duminici în (des)prindere	5
fără să știi cine sunt	6
și suferința e un leac	7
ca mielul înaintea tăierii	9
la masa de Înviere	11
mai mult decât iubire	12
în așteptarea unei duminici	13
nu-i de ajuns o cruce pentru Înalt	14
de ani buni	15
în aerul deja mestecat	17
cu o floare la rever	19
după numeroase exerciții	20
cu exces de zel	21
primăvară canonică	23
după fiecare trei respirații	25
ușoară ca fulgul	27
cu gesturi leneșe mimez indiferența	28
inima mea așteaptă ziua următoare	30
când se subțiază vălul	32
simultan inventez câte o insulă	34
a mai trecut o zi	36
poem de zile reci	37
nevăzută de nimeni	38
limba mea plânge	39
în răsturnare	41
fără turma cea de toate zilele	42
de câte ori vrei o execuție lentă	43

(des)prinderea	44
de Valentine's Day	45
capricii	47
imponderabili	48
între avatare	49
liturghie	50
în nopțile când am insomnii	52
mă uit înapoi	53
în separare	55
pe umărul acestui echinocțiu	56
iubirea în dinți de lapte	58
doar în gând	59
azi am postat pe instagram	61
poem de dragoste	63
duminică de duminică	64
poem despre numărul patru	65
în nopțile când port rochie albă	66
cum scriu poeme de inimă albastră	67
invizibilă	68
din primăvara lui '68	70
pe Cheiul Dâmboviței	72
ca o pasăre	73
sub o lumină nepământească	74
imposibil de recunoscut	76
din durerea oaselor dezgolite	77
în casa asta de pradă	78
după câteva rafale de ploi	79
poem despre salcâmi și pietre	80
poem imperfect	81

la fel ca toate anonimele	82
sub efectul tău	83
inima mea nu s-a oprit nici azi	84
vis de vară	85
dintr-o mie de cuvinte	86
ca și când iarna nu a existat	87
pe 29 octombrie	88
fără puțință de întoarcere	89
din adevăratul ou	91
la sfârșitul zilei	93
mai vie decât ieri	94
în fugă	95
în acest aer de noiembrie	96
când pământul se mișcă în noi	97
de la alfa la omega	98
fără egal	99
din propriile case	100
de-a lungul apei	101
ca poemele de iubire	102
pe ușa din spate	103
durerea găsește o ieșire	104
în ultima amiază de vineri	106
cu vârful unghiei	108
nod	109
din dragoste	110
arta țipătului mut	111
tușă	113
pe scara de melc	114
fără să ignor apocalipsa	115

duminici în (des)prindere

între mine și tine
duminici în desprindere plutesc
de la cer
la pământ

noi
de dragul lor
trăim în armistițiu
contemplând fiecare în taină
jumătatea de umbră a celuilalt

Dumnezeu ne îngăduie
dintr-o mare iubire
să trăim în același timp cu El
această tandrețe a Învierii
ridicându-ne să vedem
atomii munților eterici
pe care i-am traversat demult
și nu știm

fără să știu cine sunt

întind mâna spre portretul de fum
din camera vecină
gândindu-mă cât de intim pot trece prin zid
la flacăra lumânării de veghe

cel mai des mă sor durerea
liniștită
de parcă am fost cu ea
dinainte de naștere

cu ochiul din spate
mă străbat iar și iar
urmărind conștiincioasă liniile
apoi cu tandrețe ating stratul meu de piele nevăzut

visez că torn apă de trandafiri
pe fiecare desprindere de carne
așa cum torn cafea din ibric
și adu-mec aburii
ca pe un leac

când tu lipsești
doar mă ridic greu în picioare
scârțâind asemenea podelei
pe care umblu
pricep lumea
ca pe un tremur de ploaie grea
și tac

și suferința e un leac

când te privesc ca pe un inamic
învățând să număr toate celelalte lucruri
ca pentru ultima oară
mă sparg în mii de bucăți
acopăr femeile de dinaintea mea
care au iubit
și-au tăcut
trăind în ele
aproape toate scenariile posibile
femeile care și-au potrivit locurile
oamenii
cuvintele
oarbe și grele
ca pământul arat
uscat cremene

când mă întorc împotriva mea
cu fiecare atingere
luminile se sting

îmi număr zilele
după cum miroase a moarte
precum o caserolă în care a fost mâncare
și-a fost aruncată pe un trotuar

când îmi promiți că mă faci fericită
bucată cu bucată
pielea mea se recompune
cu rafinamentul unei feline

LRPIS

doar o siluetă
cu un bistiuriu
în văzul tuturor
scrie titluri rebele
despre Marele Spirit
într-un calendar de supraviețuire

We know
books

ca mielul înaintea tăierii

mă ghemuisem să rămân
cu mâinile în jurul sânilor
fără un leu la căpătâi
sau un val care să mă ia izbească
mai departe de tânguirea mea

umbre cu pălării de paie
veneau
plecau
și-un gust de cenușă persista
în jur

aproape
tot mai aproape
spatii
și aer rarefiat

o dată la o mie de ani adormeam
mă trezeam
și adormeam iar

în rest abia învățam să pun capul pe pernă
sau să ies din mine
printre fulgii usturători
dintre un capăt de lumânare
și altul

cine ar fi zis
că-mi vor crește stoluri de frunze tinere
în plămâni
și voi putea să văd
cum îmi întinzi un trifoi
în laptele acestei primăveri
insomniace

îmi șterg inima
cu poemul acesta de sărbătoare
și mă îndrept către tine
ca o iarbă de leac
peste care a trecut noaptea
și s-a înfiorat

miros a cămașă de duminică
îndelung netezită de mâinile tale
calc ușor stelele
și-mi lipesc anafura
de anafura ta
înainte
și după sărutul dintâi

mă închin
mă recompun
și te mărturisesc
ca o pasăre pheonix
care-și cântă imnul
abandonându-se propriului foc
ca un act de mântuire
înainte de zborul cel înalt

mai mult decât iubire

în dimineața aceasta
 șterg imaginar cu mânăca
 aburul cafelei
 mă mut pe canapea
 și-o dată cu mine mut
 un întreg cartier de blocuri
 ca într-o zi de lucru de-a ta
 când iei cu asalt bulevardele
 și rulmenții trosnesc
 imediat ce te înalți spontan
 departe de orice așezare lumească
 cât să mă ajungi
 să mă descălți la piciorul stâng
 să începi să cânti
 cum fredona un bătrân soldățește
 ceva despre un câmp minat
 și despre adâncimile unui ocean
 apoi doar de curiozitate să mă întrebi ce mai fac
 iar eu să scot din sâni
 pâine rumenă
 pentru zile tulburi